

[P. E. Eriksen.]

foreslåede får samme stilling som fraskilte, og at børnetilskuddenes udbetaling rykkes frem til det første kvartal efter barnets fødsel. Vi kunne måske ved drøftelsen af moderskabsydelsen overveje, om ikke også børnetilskuddene kunne udbetales på et tidligere tidspunkt.

Positive er også bestemmelserne om særlige børnetilskud til enliges, til invaliders og til folkepensionisters børn og ligeså bestemmelserne om ændringer i underholdshjælpen.

Vi vil gerne, som vi sagde sidste år, se på socialministerens forslag om, at børnetilskuddene tages ud af skattelovgivningen og gennem en særlig lov flyttes over i sociallovgivningen, hvorved det hele samles. Men det skulle jo gerne ske på en sådan måde, at det ikke betyder en forøgelse af administrationen. Målet må — ligesom for socialreformkommissionen — være en forenkling, en effektivisering. Jeg vil derfor henstille, at man lytter til vore kommunale råd, de kommunale repræsentanter; lad dem være med i opbygningen, så vi kan få tilknytning til de lokale områder.

Når det foreslås, at det normalt er moderen, der får pengene udbetalt, føles det vist af nogle som en speciel aktion. Jeg vil gerne understrege, at jeg mener, at pengene må følge barnet gennem forældremyndigheden. Er det ikke den naturlige tanke?

Det er endvidere, som det allerede er nævnt, foreslået, at det offentlige udreder erstatning for tabt arbejdsfortjeneste til alle kvinder, der udfører lønnet arbejde, inden for visse rammer. Dette indebærer en forskelsbehandling af den udearbejdende og den hjemmearbejdende hustru. Ved forslaget regler om barseldagpengene stiller man ikke alle kvinder lige i vort samfund.

Lovforslaget betyder et skridt frem på det familiepolitiske område; men som det korte udvalgsarbejde i sidste samling viste, er der mange spørgsmål at drøfte igennem.

Der er penge i dette forslag, og ministeren har sikkert også overvejet, hvordan man gennem skattepolitik og driftsbudgetter finder frem til dem; jeg forstår, at man igennem et grundigt udvalgsarbejde og senere stillingtagen til skattelovgivningen vil bringe det i orden, inden lovene skal træde i kraft, som foreslået den 1. juli 1968.

Vi mener fra venstres side, at børnetilskuddene er en af vejene til en fornuftig familiepolitik. Investering og forebyggelse i den yngste generation er en investering i og for fremtiden, og børnene er landets fremtid og familien det centrale led. Derfor vil vi fra venstres side gennem udvalgsarbejdet gerne være med til at nå frem til et positivt resultat.

Asger Jensen: Jeg har ikke til hensigt at fremdrage mange enkeltheder fra det første af de lovforslag, som er til forhandling her, og som jo også var til forhandling i fjor; de andre lovforslag, som foreligger her, er jo mest konsekvenser af det første.

I fjor gav vi tilslutning til lovforslagets to hovedprincipper: at samle alle børnetilskud i én lov og flytte dem fra skattelovgivningen over til den sociale lovgivning. Disse principper står vi naturligvis stadig væk fast på, men det er jo — også således som udvalgsarbejdet er forløbet — ganske klart, at der i lovforslaget er overordentlig mange enkeltheder, som udvalget må arbejde videre med og se om der kan rettes en del på. Alene sprogbrugen er jo sådan, at man ikke kan forlange, at almindelige mennesker skal kunne læse og forstå loven med disse forskellige former for børnetilskud. Det er uheldigt, og det synes jeg man skal sætte ind på at få forbedret.

Jeg var også i fjor, ligesom fru Astrid Skjoldbo, inde på spørgsmålet om de små børn: om ikke det var her, der var grund til at bruge en del af pengene. Når alt kommer til alt, er det jo dér, den største trang er til stede; men også det er jo et af de problemer, vi særlig må se på i udvalget.

Ved første behandling i fjor drøftede vi, om det er en rigtig opbygning, at børnetilskuddene er skattefri, og socialministeren erklærede sig også rede til at overveje og drøfte dette problem. Det er i hvert fald ikke min hensigt, at en ændring her egentlig skulle have en forringelse til følge; jeg ønsker bare en klarere og en bedre opbygning, for det er jo sådan, at når man har indtægter, der er skattefrie, så får det også andre konsekvenser end de rent skattemæssige. Det er, ligesom sammenligningsgrundlaget med hensyn til skattepligtig indtægt ikke rigtig er i orden, når ikke alle skal have alle deres indtægter med. Derfor vil